

Ang Basahon ni Daniel - Numero Otsenta'y Kuwatro

Pagbutyag sa Upat ka mga Henerasyon sa Laodiceanong Adventismo: Usa ka Panaw Pinaagi sa Biblikanhong Paralelismo ug sa Propetikong Pagsulay

Jeff Pippenger

2024-02-17

Ang kamatuoran lig-on nga mapamatud-an pinaagi sa pagpamatuod sa duha o tulo, ug ang paggamit sa upat ka mga dulumtanan sa Ezekiel kapitulo otso, ingon nga upat ka mga kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo, adunay daghang mga saksi. Sa nangaging mga artikulo gipaila nga ang pito ka mga iglesia sa Pinadayag kapitulo dos ug tulo dili lamang nagrepresentar sa kasaysayan sa modernong Israel sukad sa panahon sa mga apostoles hangtod sa katapusan sa kalibotan, kondili usab nga kining pito ka mga iglesia nagrepresentar sa kasaysayan sa karaang Israel sukad sa panahon ni Moises hangtod sa panahon ni Cristo.

Ang iglesia sa Efeso nagrepresentar sa nahaunang Kristohanong iglesia, ug usab sa karaang Israel sukad kang Moises hangtod sa panahon sa mga Maghuhukom. Ang iglesia sa Smirna nagrepresentar sa panahon sa paglutos sukad sa panahon sa mga tinun-an hangtod sa Romanhong emperador nga si Constantino, ug usab sa panahon sa mga Maghuhukom, sa dihang ang matag tawo nagbuhat sa iyang nakita nga matarong sa iyang kaugalingong mga mata. Ang iglesia sa Pergamo nagrepresentar sa panahon sa pagkompromiso sukad kang Constantino hangtod sa kapapahan niadtong 538, apan usab sa panahon sa dihang gisalikway sa karaang Israel ang Dios ug mipili ug hari, ug sa kanunay nagkompromiso uban sa mga pagano nga gingharian nga naglibot kanila. Ang ikaupat nga iglesia sa Tiatira, nga gilarawan pinaagi kang Jezebel, mao ang panahon sa pagmando sa kapapahan sukad sa tuig 538 hangtod sa 1798, ug usab sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag sa karaang Israel didto sa Babilonia.

Kadtong upat ka mga iglesia nagrepresentar usab sa upat ka mga kaliwatan sa Adventismo, ug nagahatag ug pagpamatuod sa paggamit sa upat ka mga dulumtanan ni Ezekiel ngadto sa upat ka mga kaliwatan. Ang pagrebelde sa 1863 girepresentahan sa unang kaliwatan sa karaang Israel ingon nga gihulagway sa pagrebelde sa bulawang nating baka ni Aaron. Ang unang kaliwatan nagalakip sa tambag nga gihatag ngadto sa iglesia sa Efeso, nga nagaila nga ang katawohan sa Dios mibiya sa ilang unang gugma, ug nanginahanglan sa paghinulsol ug sa pagbalik sa ilang unang gugma. Sa 1863, ang unang gugma, ingon nga girepresentahan sa mga mutya ni William Miller (ang mga patukoranan nga kamatuoran, ilabi na ang “seven times”), gisalikway, ug ang katawohan sa Dios gitambagan sa pagbalik.

Apan ako adunay gamay batok kanimo, tungod kay gibiyaan mo ang imong unang gugma. Busa hinumdumi kon diin ka nahulog, ug paghinulsol, ug buhata ang unang mga buhat; kay kon dili, moanhi ako kanimo sa madali, ug kuhaon ko ang imong tangkawan gikan sa iyang dapit, gawas kon ikaw maghinulsol. Pinadayag 2:4, 5.

Ang mga Millerita nakigbisog batok sa apostatang Protestante, nga gitawag ni Jeremias nga ang “katilingban sa mga mayubiton,” ug mapailubon silang naghulat sa pag-abot sa panan-awon, kay sa dihang moabot na kini dili kini mamakak. Ang “katilingban sa mga mayubiton” gisimbolohan sa tigulang nga propeta nga namakak sa propeta sa Juda, nga mipahayag sa pagbadlong batok sa peke nga pagsimba ni Jeroboam.

Nailhan ko ang imong mga buhat, ug ang imong paghago, ug ang imong pailub, ug nga dili nimo maagwanta sila nga dautan: ug gisulayan mo sila nga nagaingon nga sila mga apostoles, ug dili diay, ug hingkaplagan mo sila nga mga bakakon: Ug nakaantus ka, ug may pailub ka, ug tungod sa akong ngalan nagbuhat ka sa paghago, ug wala ka maluya. Pinadayag 2:2, 3.

Ang ikaduhang iglesia sa Smyrna nagrepresentar sa panahon sa paglutos sa unang Kristohanong iglesia, nga naglangkob sa tinuod nga mga martir ug sa pipila usab nga nagdala ug paglutos ibabaw sa ilang kaugalingon tungod sa mga motibo nga kulang sa pagkabalaan. Nagrepresentar usab kini sa panahon sa mga Maghuhukom sa dihang ang matag tawo sa karaang Israel nagbuhat sa bisan unsa nga daw matarong sa iyang kaugalingong mga mata. Ang kaliwatan sa pagsukol nga nagsugod niadtong 1888 nagtimaan sa usa ka panahon sa paglutos batok sa Espiritu sa Tagna, sa piniling mga mensahero sa maong takna, ug sa Espiritu Santo. Gipaila niini ang usa ka panahon sa dihang ang karaang mga lalaki sa Laodiceanong Adventismo mipili sa pagbuhat sa bisan unsa nga daw matarong sa ilang kaugalingong mga mata, ingon sa gipanghimatngonan sa mga tawo sama nila Kellogg, Prescott ug Daniells.

Ang pipila nga matinumanon niadtong panahona kinahanglan anha sa makamatay nga espirituhanong pakig-away batok sa usa ka pundok nga nagaangkon nga mga Judio sila, apan dili. Bisan pa sa ilang mga posisyon sa pagpangulo, sila iya sa sinagoga ni Satanas, sumala sa gipanghimatuoran ni Sister White pinaagi sa iyang pag-ila nga ang pipila ginamandoan “sa mga manulonda nga gipapahawa gikan sa langit.” Nagaangkon sila nga manggialamon, apan mga buang. Walay silot nga gipahamtang ibabaw sa mga manggialamon niadtong panahona, kondili usa ka pagdasig sa pagkamatinumanon hangtod sa kamatayon. Niadtong 1915, ang katapusang mga pulong nga gisulti ni Sister White mao, “I know in whom I have believed,” kay siya nagmatinumanon hangtod sa kamatayon.

Nasayod Ako sa imong mga buhat, ug kagul-anan, ug kakabos, (apan dato ikaw) ug nasayod Ako sa pagpasipala niadtong nagaingon nga sila mga Judio, apan dili, kondili mao ang sinagoga ni Satanas. Ayaw kahadlok niadtong mga butang nga imong pagaantuson: ania karon, ang yawa magasalibay sa uban kaninyo ngadto sa bilanggoan, aron kamo sulayan; ug kamo makabaton ug kagul-anan sulod sa napulo ka adlaw: magmatinumanon ka hangtod sa kamatayon, ug hatagan Ko ikaw ug purongpurong sa kinabuhi. Pinadayag 2:9, 10.

Ang iglesia sa Pergamos nagrepresentar sa pagkompromiso tali sa kamatuoran ug kasaypanan, tali sa paganismo ug Kristiyanismo, sa panahon ni emperador Constantine, ug usab sa pagkompromiso sa karaang Israel nga nahitabo sulod sa kasaysayan sa mga hari. Kini nagrepresentar sa pagsagol sa kamatuoran ug kasaypanan, nga makapamunga lamang ug kasaypanan. Kini girepresentahan sa 1919 Bible conference diin nahitabo ang pagmantala sa basahon nga, “The Doctrine of Christ”, aron makamugna ug mensaheng Adventista nga mas duol nga nagrepresentar sa bakak nga

ebanghelyo sa apostatang Protestantismo. Didto sa ikatulong henerasyon sa Adventismo diin nahitabo ang dagkong mga pagkompromiso sa kamatuoran.

Niadtong maong kaliwatan, sugod niadtong 1919, nga ang iglesia nagsugod sa pakigkompromiso nga mipamunga sa Church Manual. Niadtong maong kaliwatan, sugod niadtong 1919, nga ang iglesia nagsugod sa pakigkompromiso nga nagkinahanglan ug akreditasyon sa mga tunghaan sa panglawas ug relihiyon. Niadtong maong kaliwatan gisugdan ang pagbalhin ngadto sa modernong mga Biblia nga naggikan sa Katoliko. Niadtong maong kasaysayan nahitabo ang pagkaandam sa panguloan sa pagpatukod ug mga relasyon sa mga rehimen nga dayag nga batok kang Cristo.

Ang maong buhat natawo pa sa iyang kasisibol sa panahon sa Gubat Sibil, sa dihang ang pangulohang Laodiceano naghimo ug legal nga pakig-uban sa gobyerno sa Tinipong Bansa sa Estados Unidos, aron adunay mas maayong sangputanan alang sa mga batan-ong lalaki sa iglesia nga pagalistaon ngadto sa labing makamatay nga gubat sa kasaysayan sa Amerika, ug kini gisubli sa sinugdanan sa Unang Gubat sa Kalibotan sa dihang ang presidente sa General Conference, si A. G. Daniells, nakig-uban sa gobyerno sa Alemanya, nga naghatag sa iyang pag-uyon nga ang Alemanya magpalista ug mopugos sa mga batan-ong lalaki sa pag-alagad sa militar, ug sa pagdala ug hinagiban, ug sa pagsalikway sa Igpapahulay. Kana nga binuhatan ni Daniells maoy nakaresulta sa usa ka panagbulag nga nagpatungha sa nagkalainlaing mga nabahin nga grupo sa kalihokang Reporma sa Seventh-day Adventist nga anaa pa hangtod niining mga adlaw.

Kadtong pagkompromiso nagpadayon uban sa Nazi Germany ni Hitler, ug pagkahuman uban sa mga nasod nga naglangkob sa Unyong Sobyet, ug gisuportahan gihapon kini hangtod karon sa mga rehimen sama sa China. Ang pagkompromiso sa ikatulong kaliwatan diha sa iyang relasyon sa pagdumala sa estado gipakita na daan pinaagi sa pagkompromiso sa karaang mga hari sa Israel ug ni Constantino, ingon sa gisimbolohan sa iglesia sa Pergamos. Kana nga yugto nagrepresentar usab sa pagkompromiso sa iyang pagdumala sa iglesia uban sa bakak nga ebanghelyo sa kalinaw ug kasigurohan nga girepresentahan sa “The Doctrine of Christ” ni Prescott.

Nasayod ako sa imong mga buhat, ug nahibalo ako kon diin ka nagapuyo, bisan didto diin anaa ang trono ni Satanas; ug gikuptan mo pag-ayo ang akong ngalan, ug wala mo ilimod ang akong pagtoo, bisan niadtong mga adlaw diin si Antipas mao ang akong matinumang martir, nga gipatay sa taliwala ninyo, diin nagpuyo si Satanas. Apan aduna akoy pipila ka butang batok kanimo, kay anaa diha kanimo ang mga nagkupert sa pagtulon-an ni Balaam, nga nagtudlo kang Balac sa pagbutang ug kapangdolan sa atubangan sa mga anak sa Israel, sa pagkaon sa mga butang nga gihalad ngadto sa mga diosdios, ug sa pagpakighilawas. Pinadayag 2:13, 14.

Ang pagpakighilawas nagpaila sa buluhaton sa General Conference sa pagpahiuyon sa ilang kaugalingon sa mga nasod sama sa Nazi Germany ug sa Soviet Union ubos sa pasangil sa pagpadayon sa gikinahanglang mga relasyon sa pagtrabaho uban sa mga malapason nga kagamhanan, samtang gipasagdan ang mga matinumang niadtong mga nasora nga nakaantus sa paglutos gikan sa nagkalainlaing mga rehimen nga ilang gikahiusa. Ang kalan-on nga gihalad ngadto sa mga dios-dios nagrepresentar sa bakak nga metodolohiya sa apostatang Protestantismo ug Katolisismo nga niadtong panahona lig-on nang napahimutang sa mga unibersidad sa Laodicean Adventism, nga miuyon nga pagadumalahan pinaagi sa mga giya sa apostatang mga

metodolohiya, sa relihiyon ug sa panglawas.

Gihulagway ni Jesus ang katapusan sa ikatulong kaliwatan maingon sa Iyang paghimo sa sinugdanan, kay Iyang gitimaan ang pag-abot sa ikaupat nga kaliwatan pinaagi sa pagmantala sa basahon, Questions on Doctrine nga gipatik niadtong 1957, nga sa hingpit nagsalikway sa pangunang kalainan sa kaluwasan nga anaa tali sa kamatuoran ug sa masayop nga mga hunahuna sa apostatang Protestante ug Katolisismo. Ang basahon, sa pagkatinuod, adunay daghang sayop nga mga pagtulon-an, apan sa kinatibuk-an nagatudlo kini nga imposible ang pagkinabuhi nga madinaugon diha kang Cristo hangtod nga ang usa ka tawo mausab sa milagroso sa Ikaduhang Pag-anhi. Ang basahon maoy nagtimaan sa sinugdanan sa kaliwatan diin ang kaluhaan ug lima ka karaang mga lalaki magyukbo ngadto sa adlaw. Ang politikanhon ug relihiyosong mga elemento nga gikinahanglan aron tugotan ang iglesya Adventista nga Laodicean sa pagdawat sa pagsimba sa Domingo diha sa hapit nang moabot nga balaod sa Domingo miabot na.

Ang ikaupat nga dulumtanan sa Ezekiel mahitabo sa dihang ang matinumanong pipila sa kapitulo nueve nakadawat sa usa ka timaan sa ilang mga agtang, sa dili pa magsugod ang mga manlalaglag nga mga manulonda sa ilang buluhaton. Ang panan-awon nagsugod sa bersikulo uno, sa kapitulo otso, sa ikalima nga adlaw, sa ikaunom nga bulan, sa ikaunom nga tuig. Ang panan-awon nagsugod sa adlaw sa wala pa ipatuman ang paghukom ibabaw niadtong mga moyukbo sa adlaw, nga mao ang timaan sa awtoridad sa papa, ug ang gidaghanon sa iyang ngalan mao ang “666.”

Ang buluhaton sa pagsilyo sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001 pinaagi sa pag-atake batok sa mananap sa yuta nga gihimo sa ikatulong kasakit sa Islam. Kana nga pag-atake nakapasuko sa mga nasod, ug nagtimaan sa pag-abot sa ulahing ulan. Apan ang ulahing ulan mailhan lamang niadtong mga pagadad-on pagbalik ngadto sa mga patukoranan sa Adventismo aron makita nga ang tulo ka mga Kasakit sa Islam maoy usa ka kamatuoran nga patukoranan. Nianang tungora sa panahon, kadtong mga gidala pagbalik ngadto sa karaang mga alagianan nga giila ni Jeremias ingon nga “ang kapahulayan” (nga mao ang ulahing ulan), mahimo unta nga mga magbalantay nga mohuyop sa trompeta sa ikatulong Kasakit, o sila mahimong kadtong mga mibalibad sa pagpatalinghug sa tingog sa trompeta, ug sa ingon nagdumili sa paglakaw diha sa karaang mga alagianan.

Unya gisulayan sila pinaagi sa sala sa pagrebelde sa ilang amahan niadtong 1863. Sa mao gayod nga punto sa panahon, miabut ang usa ka mensahe bahin sa pagkamatarung ni Cristo, nga mao ang “pagkamatarung pinaagi sa pagtuo sa kamatuoran”. Mao kadto ang mensahe sa Laodicea ni Jones ug Waggoner, ug mao usab kadto ang mensahe ni Ezekiel ngadto sa mga patayng uga nga mga bukog nga miabut gikan sa “upat ka hangin”, nga usa ka simbolo sa Islam sa ikatulong kaalaotan (ang “masuk-anong kabayo” nga nagtinguha sa pagbuhi). Ang pipila ka matinumanong mga tawo gisulayan unya pinaagi sa sala sa pagrebelde sa ilang amahan niadtong 1888, samtang ang gamhanang manulonda sa Pinadayag dieciocho mikunsad sa dihang ang dagkung mga tinukod sa New York City nangapukan, ug natuman ang Pinadayag kapitulo dieciocho, bersikulo uno hangtod tres.

Dayon gisulayan sila pinaagi sa pag-ila sa mensahe sa ulahing ulan. Ang ulahing ulan ba usa ka pagpakita sa gahum sa Dios sama sa nangaging mga kapanahonan, o ang mga pagpakita sa gahum sa Dios didto ra ba sa nangagi? Ang matinumanong pipila dayon gisulayan pinaagi sa pagsukol sa pagsukol sa ilang amahan niadtong 1919. Kon giunsa sa matinumanong pipila pagtabok niining tulo ka mga pagsulay mao ang magbuot kon ilang madawat ang timri sa Dios diha sa ilang mga agtang, o makaplagan nila ang ilang kaugalingon nga nagduko sa adlaw uban sa kaluhaan ug lima ka mga anciano sa Laodiceanong Adventismo.

Ang tanang mga pagrebelde sa upat ka kaliwatan sa Laodicean nga Adventismo makakaplag sa ilang katugbang sa Septyembre 11, 2001. Kana nga petsa, nga giila ni Isaias ingon nga ang “adlaw sa hangin sa sidlakan,” nagtimaan sa sinugdanan sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang panahon sa pagtimri maoy usa ka yugto sa panahon. Ang katapusan nianang yugtoa gihulagway pinaagi sa sinugdanan, kay si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang. Sa katapusang mga lihok sa proseso sa pagtimri, ang mga pagsulay nga girepresentahan sa sinugdanan sa maong yugto pagausbong pag-usab.

Niadtong Septyembre 11, 2001, miabot ang mga pagsulay nga napakyas nga maagian sa mga rebelde sa Laodiceanong Adventismo, ingon nga girepresentahan sa upat ka mga dulomtan sa Ezekiel, ug sa unang upat ka mga iglesia sa Pinadayag kapitulo dos ug tres, nga nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka proseso sa pagsulay nga modala bisan ngadto sa marka sa mananap, o sa timri sa Dios, alang niadtong nagaangkon nga mga Seventh-day Adventists.

Ang pagpangulo sa Laodiceanong Adventismo nabitik sa mga pisi sa ilang kaugalingong mga paglimbong, ug halos imposible na alang kanila ang “pag-ila” sa pagbalik-balik sa pagpadayag sa gahum sa Dios ingon sa gilarawan sa nangaging mga kalihokang repormatibo, apil ang kalihokang reporma nga nagdala sa Adventismo ngadto sa iyang pagkatukod. Ang karaang mga tawo nagkatag ug nagtago sa mga doktrina nga gilarawan pinaagi sa mga mutya ni Miller pinaagi sa peke nga mga sensilyo ug mga mutya. Ang kahon sa King James Bible gipaubos na ngadto sa mga kapanahonan sa karaang pinulongan ug gipulihan sa mga Bibliya sa modernong pinulongan nga gipahayag sa terminolohiya sa tawo sa sala.

Kon aduna man sa mga karaang kalalakin-an nga andam sa pagpalandong sa posibilidad nga ang mensahe sa ulahing ulan dili usa ka mensahe sa kalinaw ug kaluwasan, halos dili gayod mahimo alang kanila ang pag-ila nga ang mga pagpadayag sa gahum sa Dios diha sa nangaging sagradong mga kasaysayan mao ang tukmang nagtimaan sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Labing lisod pa gani alang kanila ang pag-ila nga ang mga sagradong kasaysayan nga labing diretso nga nagtimaan sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang mga sagradong kasaysayan nga nagtuman sa Malakias kapitulo tres, kay ang Malakias kapitulo tres nagapahimutang nga aduna kanunay usa ka mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa kalit nga pag-abot sa Mensahero sa Tugon. Kining mensaheroha girepresentahan sa manalagna nga si Elias nga maisugong mipahayag nga walay ulan sa iyang kasaysayan, gawas lamang kon kini moabot pinaagi sa iyang ministeryo.

Makaplagaan unta sa kapitoan ka mga anciano ni Ezekiel ang modawat nga ang ilang pag-angkon nga sila mao ang templo sa Ginoo walay patukoranan, ug nga sa pagkatinuod kini naglarawan sa pag-angkon sa usa ka katawhan nga ginabiyaan, maingon nga ang parasan gihatag ngadto kanila nga nagadala sa mga bunga nga takos sa parasan. Ang mensahe sa ikatulong Kaalaotan, ang mensahero nga nagaandam sa dalan, ang awit sa parasan, ang tanan nagpamatuod batok sa mga tradisyon ug mga batasan nga ilang gisandigan sa ilang pagsalig, ug nagrepresentar sa usa ka hapit dili malabwan nga babag sa pag-ila sa ulahing ulan.

Ang kataposan sa pagtimri sa usa ka gatos kap-atan ug upat ka libo nagapadayag sa mao gihapong mga pagsulay alang kanila nga nag-angkon nga “nakaila” sa papel sa Islam sa ikatulong Ay. Ang “pagdugang sa kahibalo” nga nagpasugod sa kalihokan sa mga Millerita nagsugod sa kataposan sa “pito ka panahon” niadtong 1798. Ang “pagdugang sa kahibalo” nga nagpasugod sa kalihokan sa usa ka gatos kap-atan ug upat ka libo nagsugod sa kataposan sa usa ka simboliko nga “pito ka panahon” (usa ka gatos ug baynte-sais ka tuig) niadtong 1989. Sulod niadtong usa ka gatos ug baynte-sais ka tuig sa nagkakusog nga apostasya, ang Laodiceanong Adventismo nakaabot na sa iyang ikaupat ug katapusang kaliwatan.

Sa ikatulo ug ikaupat nga kaliwatan mapuno sa usa ka nasod o katawhan ang ilang copa sa panahon sa pagsulay, ug kana nga panahon miabot na karon. Ang “pagdugang sa kahibalo” gikan sa basahon ni Daniel nga girepresentahan sa Suba sa Hiddekel mao usab ang kahibalo nga gidugangan sa dihang ang Pinadayag ni Jesu-Cristo giablihan sa dili pa pa mahinapos ang panahon sa pagsulay.

Atong hisgotan ang kataposang tulo ka mga kapitulo sa basahon ni Daniel sa mosunod nga artikulo.

“Ang mga adlaw nagadali na sa pag-abot sa panahon nga adunay dakong kalibog ug kagubot. Si Satanas, nga nagsul-ob sa mga bisti sa manulonda, maglimbong, kon mahimo, bisan pa ang mga pinili gayod. Adunay daghang mga dios ug daghang mga ginoo. Ang tanang hangin sa pagtulon-an magahuyop. Kadtong naghatag sa labing hataas nga pagpasidungog sa ‘siyensiya nga bakak nga gitawag sa maong ngalan’ dili mao ang mamahimong mga pangulo unya. Kadtong misalig sa salabutan, kinaadman, o talento dili unya motindog sa ulohan sa han-ay ug panon. Wala sila makapadayon subay sa kahayag. Kadtong napamatud-an nga dili matinumanon dili unya saligan sa panon. Sa katapusang solemneng buluhaton diyutay lamang kaayong dagkong mga tawo ang maapil. Sila mapinasaligon sa ilang kaugalingon, bulag sa Dios, ug dili sila magamit Niya. Ang Ginoo adunay matinumanong mga alagad, nga sa panahon sa pag-uyog ug pagsulay igapadayag aron makita. Aduna karon mga bililhon nga natago pa nga wala moluhod ang tuhod kang Baal. Wala sila makabaton sa kahayag nga nagsidlak sa usa ka nagkonsentradong kasilaw ibabaw kaninyo. Apan mahimo nga ilalom sa usa ka bagis ug dili makadani nga gawas, ang putli nga kasidlak sa usa ka tinuod nga Kristohanong kinaiya igapadayag. Sa maadlaw motan-aw kita ngadto sa langit apan dili nato makita ang mga bitoon. Anaa sila didto, malig-on sa hawan sa langit, apan dili sila mailhan sa mata. Sa kagabhion atong makita ang ilang tinuod nga kahayag.” Testimonies, tomo 5, 80, 81.